

96. பண்டாய வேதம்

(நேரிசைவெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டாய நான்மறை - என்னும் திருவாசகத்தைத் தழுவியது.

Tiruvvasagam

திருவாசகம்-பண்டாய நான்மறை (Manikavasagar)

பண்டாய நான்மறையும் பாலனுக்கா மாலயனுங்
கண்டாரு மில்லைக் கடையேனைத் தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழிஎங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை.

அநுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்

இது, முதற்குறிப்பாற் பெற்ற பெயர். எனவே, இதுவும் பொருளாற் பெயர் பெறாது, சொல்லாற் பெயர்பெற்றதாதலின், இதன் கண்ணும் பல பொருளும் கலந்து வருதல் பெறப்பட்டது. `அநுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்` என்னும் முன்னோர் குறிப்பு, இரண்டாவதும், ஏழாவதுமாய் நின்ற வெண்பாக்களின் பொருளைச் சிறப்பாகக் கொண்டு உரைத்தது. ஏனைய திருப்பாட்டின் பொருளும் ஒருவாற்றான் இதற்கு இயைந்து நிற்கும். இது, திருப் பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இதன்கண் ஏழு திருப்பாட்டுக்களே காணப்படுகின்றன. இப்பாட்டுக்கள் அந்தாதியாய் வருவன.

1182. பண்டாய வேதப் பனுவற் சிரத்தாலும்
கண்டுஆய மாட்டாக் கழலினைக்கு—தொண்டாக
நாயாம் எனைநயந்து நாய்ச்சிவிகை யேற்றுவித்தான்
தாயான வேங்கடவன் தான். 1
1183. தானாய பூன்றத் தனிமுதலாம் வேங்கடவன்
யானாகி நின்றேன் இயல்பழித்தான்—மானாபி
மானம் கெடுத்தான் மதிகெடுத்தான் மாருத
மோனம் கொடுத்தான் முடித்து. 2
1184. முடித்துக் கொடுத்தமுழு மோனத்தால் எற்கு
வடித்துக் கொடுத்தான் மறைநூல்—வடித்த
மறைநூல் பொருள்என் மனப்பொருளாய் ஆயிற்று
இறைவேங் கடன் இன்அருள். 3
1185. அருள்கூர் விழியால் அடியேன் இதயத்து
இருள்சேர் அகப்பற்று எறிந்து—பொருள்விளக்கம்
பற்றக் கொளுவிஎனைப் பாலித்தான் மோனவெண்
கொற்றக் குடைரமணக் கோன். 4
1186. கோனாகி ஒண்பொருளைக் கொள்ளுகொண்டான் சத்குருவும்
தானாகி ஆருயிரைத் தான்புசித்தான்—ஊனார்
குரவராய் என்னுடம்பைக் குற்றே(வ)லுங் கொண்டான்
கரவாக் கரவேங் கடன். 5
1187. கடக்குஞ் சாத்தைக் கடக்குங் கடுங்கண்
அடற்கே சரிநோக்கத் தாலே—விடக்கும்
கடையேனைச் சுட்டுக் கரியாக்கி னுன்சிற்
புடைதோய் ரமணப் புமான். 6
1188. புமான்வேங் கடரமண பூமான் பெருமை
எமால்எடுத்துச் சாற்றல் எளிதோ—இமாசலத்தின்
மேலாம் அவனடிச்சீர் விஞ்சி உலகளந்த
மாலால் அரிதேல் மதிப்பு. 7
1189. மதித்தற்கு அரிய முழு மாணிக்கச் ஜோதி
கதித்தெழுந்தாற் போன்ற கதிரோடு—உதித்த
தெருள்வேங் கடரமணச் செஞ்சுடரைக் காண்பார்க்கு
இருள்போம்மெய்க்கு ஞானம்எழும். 8

1190. எழுதற்கு வாரா எழினலத்தான் சற்றும்
தொழுதற்கு வாராத் துரியன்—கழுதுக்கு
எளியனாய் ஈமத்து எதிர்வேங் கடவன்
அளியன் அரியன் அலன்.

9

1191. அலனாகி ஒன்றும் அனைத்துமாய் நிற்கும்
குலவேங் கடரமணக் கோமான்—நிலமீது
வந்தருளித் தாள்தலைமேல் வைத்தருளி வாழ்வித்தான்
பந்தனையை முற்றும் பறித்து.

10

திருச்சிற்றம்பலம்